

TORONYIRÁNY

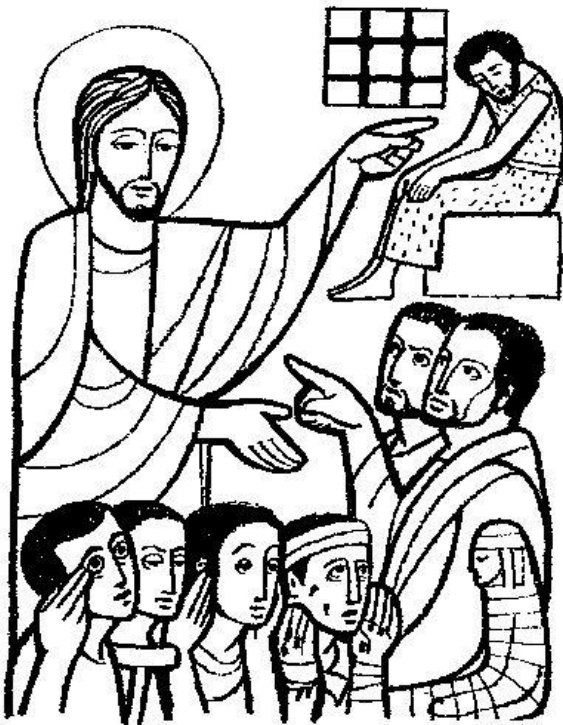
XIII. 50.

2019. december 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 3. vasárnapja

Jézus nem olyan mindent elsöprő teofániával kezdte meg működését, mint ahogy azt kortársai általában várták. Közben János nyilvánosan megfeddte Heródes Antipást házassági botránya miatt és ezért börtönbe került. Mivel Jézus módszerét ő sem ismeri fel, lelkében bizonytalanság ébred; két hűséges emberét elküldi hozzá és megkérdezi: Te vagy, akinek el kell jönnie, vagy mást várjunk? A kinyilatkoztatáson alapuló hite nem ingott meg, csak viselkedését nem értette, de annyit tudott, hogy választ és magyarázatot csak tőle kaphat. Jézus azzal válaszol, hogy rámutat az ószövetségi jövendölésekre. Ott is arról van szó, hogy az emberi gyarlóság orvoslója lesz, nem pedig politikai veretű uralkodó, s boldog, aki benne meg nem botránkozik. Isten gondviselése és viselkedése tehát a messiási korban is titokzatos marad. A hit nem oszlat el minden homályt, sőt a hívőnek állandóan birkóznia kell a kívülről vagy belülről eredő kételyekkel. Csak az igazság további keresésével és a kegyelem világosságával győzheti le azokat.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 35,1-6a. 10** A megfáradtak, az elcsüggedtek, és mindazok, akik alázattal és bűnbánattal várják a Messiást, kitörő örömmel tekinthetnek érkezése elé.
- 2. Jak 5,7-10** Akár a viszontagságok közepette is kitartóan, állhatatosan és türelemmel készülünk a győztes Krisztussal való végső találkozásra.
- 3. Mt 11,2-11** Jézus a bebörtönzött Keresztelő Jánostól érkezett küldöttség előtt igazolja, hogy ő az, akinek érkezésére és fogadására készítette fel az embereket János, és nagy elismeréssel beszél róla.

Kit várunk?

János kérdése sokat foglalkoztatta a biblikusokat. „Te vagy-e az eljövendő vagy mást várjunk?” Igazán kételkedett-e János Jézusban vagy csak pedagógiai szempontból (ún. módszeres kételkedésként) tartotta fontosnak, hogy elküldje tanítványait Jézushoz ezzel a kérdéssel?

Heinz Schürmann, az egyik legkiválóbb német biblikus, azon a véleményen van, hogy Keresztelő János valóban csalódott Jézusban, amikor börtönbe került. Vagy legalábbis elbizonytalanodott „elvárásainak” helyességében. Bizonyára neki is és tanítványainak is volt egy Messiás-képe, amelyet részletesen és színesen kidolgozott magának mindenki külön-külön. S ez a kép egyáltalán nem egyezett azzal, amit János Jézusról hallott a börtönben.

„A fejsze már a fák gyökerén van: Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt” (Mt 3,10). „Szórolápátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrőbe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti” (Mt 3,12). Így beszélt és így gondolkodott Keresztelő János Jézusról. Nyilván azt hitte, hogy mindez most, azonnal bekövetkezik. (Minderről később Jézus úgy beszélt, mint a világ végén bekövetkező végső dolgokról.) És mit hall János a börtönben? Jézus körül jár Galileában, jót tesz az emberekkel, betegeket gyógyít, csodákat tesz, sokan rajonganak érte, a farizeusok és a nép vezetői visszautasítják. Semmi jele az ítékezésnek, és senkit sem vetnek tűzre. Ehelyett őt vetik börtönbe, győzedelmeskedni látszik a bűn, amely ellen – a Messiás hírnökeként – egész életében küzdött és prédikált. Jézus tehát nem olyan Messiás, mint amilyenek János és tanítványai elképzelték. Ez Keresztelő János csalódásának az oka.

Ne botránkozunk meg Keresztelő János bizonytalanságán! Jézus sem botránkozott meg benne. Jánosban azért volt annyi alázat és maradt benne anyji hit és bizalom Jézus iránt, hogy egyéni csalódásából nem csinált végleges ítéletet és törvényt tanítványai számára, hanem magára Jézusra bízta az eligazítást. Amit Jézus mond nekik, az az igazság, és a tanítványoknak aszerint kell igazítaniuk életüket. Ilyen értelemben pedagógiai célzatú is volt János kérdése (Érdekes, hogy az evangélium nem mondja el Keresztelő János reagálását Jézus feleletére. Nyilván azért, mert János magától értetődően elfogadta és meg is értette Jézus válaszát.)

És mit felelt Jézus a bizonytalankodók és kételkedők kérdésére? Finom nevelői érzéssel kiigazítja Keresztelő Jánost és tanítványai Messiás-képét. Korrigálja elképzeléseiket és elvárásait az Eljövendőről. Izajás könyvére hivatkozva bizonyítja, hogy ő azt teszi, amit a próféták a Messiásról megjövendöltek. Ő „Jahve szolgája”, az emberek barátja, aki gyógyít, bátorít, tanít, megment és felszabadít minket (vö. Iz 26,19; 35,5-18.), nem pedig kárhózzát, elítél és eltaszít.

A hiba tehát János és tanítványai várakozásában van, nem Jézus magatartásában. Következtetésük: nekik kell igazodniuk Jézushoz és nem fordítva. Így is történt: nyomába szegődtek és követték őt – ahogyan később olvassuk.

Kit és mit várunk mi? Az igazi Megváltót és megváltásunkat vagy saját (esetleges téves) elképzeléseink, vágyaink megvalósulását?

Csanád Béla

Jézus tanúsága Jánosról

Jézus tanúságot tesz Jánosról: életmódjáról és küldetéséről beszél. A széltől hajladozó nád az állhatatlanság jelképe. A puha ruhába öltözött ember az elpuhultság képe, aki csak a földiekre gondol. János nem ilyen, még a prófétánál is több. A zsidók tudták, hogy a prófétai könyvek lezárásával megszűnt a próféta Izraelben, s azóta csak a Mózes által megjövendölt világvégi prófétát várták (MTörv 18,15). Eleinte azt hitték Jánosról és Jézusról is, hogy ő ez a „próféta”.

Jézus idézi a Kiv 23,20-at és Mal 3,1-et a maszoréta héber szöveg szerint. Az idézetet a „meg van írva” kifejezés vezeti be, ami a rabbiknál mindig a Bibliából vett idézet előtt áll (ti. meg van írva az Írásban). Malakiás arról beszél, aki majd eljön, hogy előkészítse az Úr útját. A keresztények számára Jézus az Úr (vö. 7,22). Tehát János is az, akinek előtte el kellett jönnie. Zakariás ezt éneklé fiáról, Jánosról: „Az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját” (Lk 1,76). János az utolsó és legnagyobb próféta, sőt az egész ószövetségi üdvtörténet legnagyobb emberi alakja. Ő a legnagyobb az asszonyok szülöttei között, de működése még az ószövetség végső szakaszába esik, ahol a lelkületet még a mózesi törvény határozza meg. Ezért az újszövetség legkisebb személye is nagyobb nála. Hiszen már rendelkezik a hit erejével és a krisztusi örömhír fényével. Itt tehát a két üdvrend összehasonlításáról van szó. Krisztus beteljesítette a régi szövetséget, kiárasztotta a kegyelmi rend teljességét, s országának tagjai ezzel töltekeznek. Máté Jézus szavai alapján kihangsúlyozza a két szövetség közötti különbséget, mert az hozzátartozott Krisztus megváltói művének megértéséhez és értékeléséhez. Egyébként ez mindig is hozzátartozik a keresztény öntudathoz. Nem mi vagyunk nagyok, hanem az Isten kegyelme nagy bennünk.

Jakubinyi György

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (14.)

6. Üzenetek

A gyerekek szimbolikus nyelve

A régi bábu

1991 decemberében a „Zeitmagazin”-ban megjelent egy írás az északír gyerekek életkörülményeiről a polgárháború közepette. Az újságíró elidőz egy fiú leírásánál, akit egy bábuval a kezében látott meg az utcán: „Austy még mindig nem tud megválni játékeitől, és ha nem a bandabeli gyerekekkel van, akkor a bábuval játszik.” Ebben a kemény világban, amelyben ez a tizenhárom éves fiú felcseperedik, a bábu - az újságíró véleménye szerint - kisgyermekkorának egy szeletét jelenti, amelyet szembeállít jelenlegi nyomorúságával. „A délutánokat a romok és a barikádok között tölti. A szüleinek nincs idejük vele foglalkozni. A katolikus gettón kívül semmit nem látott még a városból. Ebben a gettóban nem könnyű az élet. A gyerekek a büzlő szemétdombok között mászkálnak, kivert kutyák járnak a nyomukban. Katonai járőrök cirkálnak az utcákon, mintha csak ellenséges terület lenne. Bezárt szupermarket, barikádok, graffitik, tető nélküli házak, főnről pedig egy kamerával ellátott helikopter állandó zúgása. Austy állandó készenlétben él. Szemeiben végtelen szomorúság, a kérdésekre soha nem válaszol spontán, hanem mindig elgondolkodik a válaszon. Elmeséli az életét a gettóban, álmát az egységes Írországról, félelmeit, gyűlöletét, amit a brit katonák és az őt védelmező északír hadsereg iránt érez.”

Egy figyelmesebb pillantás megmutatja, hogy ez az északír kisfiú valójában a képek világában él. Ezért igazából nem úgy gondolkodik és érez, ahogy azt az újságíró gondolta, akit elragadtak az érzelmei, és azt a következtetést vont le, hogy ez egy boldog kisgyermekkor és a jelenlegi szörnyű helyzet közötti kapcsolattól függ. Austy ugyanis nem a régi bábuval játszik, hanem egy nagyon is új játékot mutat, amely Sylvester Stallone „Rocky III.” című filmjére utal.

Rocky

Ha valaki a médiával foglalkozik, könnyen rájön, hogy Austy bábuja félreérthetetlenül a hatalmas termetű, színesbőrű, irokéz frizurás Mr. T. Már az óvodás gyerekek is ismerik, mert a népszerű „A-Team” című sorozatban szerepel. Szerepe szerint zsoldos, aki hatalmas fizikai ereje ellenére is sok gyermeki vonást őrzött meg. Tulajdonképpen egy hatalmas erejű gyerek. A bábu bokszesztyűiből ráismerünk Mr. T-re, a fekete bokszolóra, aki a „Rocky III.”-ban Rocky ellenfele. Ebben a filmben a fehér bokszoló (Rocky) megvédi a világbajnoki címét, de aztán kikap a feketétől, mert nem elég erős. Rockynak ekkor eszébe jutnak a gyökerei, külvárosi származása, újra kiáll a fekete ellen, és visszaszerzi a világbajnoki címet. A film összefoglalásaképpen ezt mondja: „Az alacsonyabb társadalmi helyzetű, a nagyvárosi gettóból származó fehér ember győz és elnyeri a világbajnoki címet, majd elveszíti a féktelen, de önmagához és gyökereihez hű fekete ellen, de aztán újra nyer, mert visszatér a gyökereihez.”

A film története illik Austy életkorához és életéhez. Kitörni a gettóból, ahol harcol, hogy győztes és világbajnok legyen. De akkor vajon miért a fekete öklözőről mintázott bábút tartja a kezében, aki csak rövid ideig bajnok, aztán legyőzik? Ez nagyon szokatlan az ilyen korú gyerekeknél. Azt jelenti, hogy a fekete bokszoló figurája közelebb áll a fiút foglalkoztató problémához. De vajon milyen problémákat jelképez a fekete bokszoló, és milyen kapcsolat van a fekete és a fehér sportoló között? Kik a győztesek, a küzdők és kik a legyőzöttek? A személyiség melyik részét, az identitás mely aspektusait képviselik?

A film eleje bemutatja a lényeges kapcsolatokat és problémaköröket: a világbajnoki címért folytatott bokszmeccsel kezdődik, ahol a két bokszoló már holtfáradt. Rocky lesz a győztes, bár a mérkőzés végére fizikailag teljesen kikészül. Központi kép: a győztes feldagadt, eltorzult arca.

Az ember archaikus ábrázolása ez, aki - akárcsak a gladiátorok vagy a mártírok - áldozat és győztes egyszerre. Rocky meggazdagszik, és a dicsőségtől megittasulva elkényelmesedik, erejét veszti, a versenyeken csak magamutogatóként viselkedik, teljesen elveszíti a méltóságát. A fekete ezzel szemben soha nem veszíti el a méltóságát. Megőrzi az egész film alatt. Amikor Rocky Balboát, a sikereket elért bevándorlót emlékművel köszönti a városa, Philadelphia, amikor a siker csúcsán van, akkor győzi le kihívója. Külseje és öltözködési módja is azt a megvetést mutatja, amit a fehérek életmódja és a kispolgárok iránt érez. Mr. T - aki a lázadó vagy a társadalom szélére kerülteknek egy másik típusát képviseli - az a bokszoló, aki soha nem köt kompromisszumokat; külsejében pedig az indiánokat utánozza (irokéz frizurája van, madártoll a fülbevalója, és egyszerű hasítottbőr mellényt hord).

A fekete monológja

Ej, ne emeljetez ennek semmiféle emlékművet, inkább bátorítsátok. Mondtam, hogy szét fogom lapítani. Kaptál egy lehetőséget, most adjál nekem is egyet." (Egy idősebb úr közbeszól: „Miért nem tűnsz már el innen?”) „Fogd be a szád, öreg! Inkább arról beszélj, hogy miért kerülsz el engem mindig messziről! A politika, az emberek nem akarják, hogy én felemelkedjek! Lent akarnak tartani, és nem akarják, hogy én nyerjek, mert én nem vagyok olyan báb, mint az az idióta! Ha az az alak nem akar eljönni hozzám, akkor majd én megyek hozzátok, és megmondom az igazat. Én vagyok a legjobb. Ez a semmirevaló csak a saját fajtájával áll ki. Én megmondom nektek és a többieknek: én mindenhol és mindenki ellen harcolok!” Ezzel a hozzáállással a fekete könnyen győz, és világbajnok lesz. Rocky viszont megtanulja tőle és a többi feketétől, hogy vissza kell térnie a gyökereihez, azaz a szegények gettójába, akiknek harcolniuk kell. Összeszedi magát és energiáit, megint képes koncentrálni, hogy újból harcoljon és győzzön.

Identitásmodell

A fekete (Austy példaképe, akinek a figuráját a kezében tartja) a győzelemhez visz. A feketének ez az identitása az elszántságát, keménységét mutatja. A monológ pedig azt az utat jelöli ki, amely ehhez az identitáshoz tartozik.

7. Pillantás a képek titkos kincsestárába

A rajzfilmek története és szereplői

Mit kezdenek a gyerekek tévés élményeikkel és a televízióban megjelenő képzeletbeli világgal? Üzeneteket küldenek környezetük számára. Ezenkívül a képek, a szereplők és a történetek valamit kíválnak bennük. Sylvester Stallone és az általa képviselt férfitípus valószínűleg nem pont az, amit - ha rajtunk múlna - mintául adnánk a gyerekeinknek. Pont arról van szó, hogy azoknak a gyerekeknek, akik lassan elkezdik magukat férfimintákhoz hasonlítani, szélesebb választékra lenne szükségük. A médiapiac ebből a szempontból igencsak behatárolt. Am nem olyan borzasztó, mint ahogy azt néha képzeljük. A hamburgi Jan-Uwe Rogge pszichológus és médiaszakértő 1992-ben vizsgálatot végzett. Eredményeiről a következőképp számolt be:

A gyerekek kedvenc békés szereplői

Az érintetlen világ megérkezett a gyerekszobákba. Míg néhány hónappal ezelőttig a kislányok legkedveltebb hősei olyan izmos férfiak voltak, mint Rambo és a Terminátor, most olyan rajzfilmszereplőket szeretnek a legjobban, mint Mikiegér, a kis hableány és Asterix. A statisztikák szerint a bevásárlóközpontokban és a videotékákban az eladási, illetve kölcsönzési lista első tíz helyét a gyerekeknek szóló filmek foglalják el. A kutatás szerint a gyerekek többször is megnézik a rajzfilmeknek azokat a jeleneteit, amelyeket a legjobban szeretnek, hogy aztán utánozhassák őket. A legtöbbjük az búvóli el, hogyan oldanak meg megoldhatatlannak látszó jeleneteket szellemesen és ötletesen, a fantasztikum határát súrolva.

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

Szent időben az emberről

Bármikor, ha kérdezik, ki az ember, számtalan megközelítést hallunk. Szent időben - ádvntben, nagybőjtben - érdemes erről igazán elmélkedni. Élő, klasszikus keresztény költő: Kalász Márton írja A lét elrejtettsége versében: „A világ javunkra épp átfogható.” Korunk emberének szól ez akkor, amikor úgy tűnik, elveszti lába alól a talajt, felmorzsolódik egy dömping-világ súlyától. Alighanem ma arról kell többet beszélni, hogy mi az ember titka a fönnmaradásért. A szoltárosok sok századdal ezelőtt azt éneklék, hogy „titok az ember, mélységes titok”, s hogy Isten tudja, hogy „hiábavalók az ember gondolatai”. Másutt azt olvassuk-halljuk, hogy alig tette a Teremtő kisebbé az embert az angyaloknál. Ehhez a „kettősséghez” korunk „bölcssége” mit szólhat? Alighanem nagyon megosztlanának a vélemények, de a lélek és test egységét elfogadó, megvalló gondolkodhat úgy, amint a keresztény sugallmú esztétika - messi időkben. Átfogni a világot harmónia kérdése is. Ehhez pedig két követelmény áll elő: az arány és a fény. Vagyis meglelni saját lelkünket annyiféle dimenzió közt, és világosan gondolkodni, amennyire lehet. Ennek kapcsán érdemes „kitérőt” tennünk a filozófia tájvidékére. Matthew Arnold angol művészetkritikus amikor azt firtatja, hogy mi az „emberi teljesség”, semmit sem mond. Vallási dimenzióban Jézus titkáról sem írja, mit gondol róla, pedig több oldalt szánt neki. Van benne valamiféle „intellektuális epikureizmus”, ahogyan T. S. Eliot, a tekintélyes krisztianus költő megállapítja. Az élet értelmét az élvezetekben kereső filozófia ez.

A vallás és a kultúra, a teljes személyiség és a világ szemlélése lép elő, amelynek tükrében a teremtéstörténet súlyos fontos mondata a nyitány: Isten embert teremtett a saját képére és hasonlatosságára. Tehát nem csupán az image, hanem a teljes isteni lét a meghatározó, az értelem, az érzélem kettős-egy „összjátéka”. Úgy tűnik, a reneszánsz emberben megbomlott ez a „játék”, de igazán a fölfedezés öröme vette át szerepét, egyfajta praktícizmus, amely a másik oldaláról látta a világot. Azóta az eltorzulást érhetjük tetten, a hedonizmus mélyrepülését, amely minden területét érinti az életnek.

Témánk szempontjából a reneszánsz előtti időt érdemes elővenni éppen a fény és az arány javára, amely most rendkívül időszerű a spirituális életben is. (Lelkiség és művészet mindig összetartozott!) A hetvenes években (múlt században) Mezey László irodalomtörténész bizonyára kevésbé ismert tanulmánya hívta fel a figyelmét azoknak, akik olvasták a Reneszánsz előtti szépségeszményről írt esszéjét. Többek véleményét: a világ rossz, Szent Ágoston szavaival cáfolja, amikor kiemeli, hogy a létező nem elvont fogalom csupán, hanem „ellentéteknek: jónak, rossznak, szépnek és rútának, igaznak és igaztalanoknak, fejlődőnek, hanyatlásnak, rend és egység után kiáltó valósága”. Vagyis, minden szép a maga nemében, jóllehet bűneink miatt sok minden ellenszenvesnek tűnik. A világ nem rossz, mivel „uralkodik benne az ellentétes dolgok rendje”. A Vallomásokban írja Szent Ágoston: „Szépség, későn szerettelek.” Ezzel minden szépség okát vallotta. Őt, aki „mindeneket összetart, egyesít”. Harmónia és szépség testvér-fogalmak, nem szubjektív benyomás a kettő, hanem értelmi viszony, mert létrehozója az anyagot formáló értelmi erő, az intellektus, amely fényével átjárja a durva anyagot. Ezért a szép, harmónia „formáló és értelmi fényesség, amely tündököl”. A világosság és a kellő arány magában az értelemben gyökerezik, de magával ragadja a szívet is. Az arányosság - vallja Aquinói Szent Tamás (követve Ágostont) „mennység viszonya a mennyiséghez”, amely a „szépet számszerűen is képes kifejezni”. Mindennek gyakorlati példája a gótikus katedrális, a „stílusok stílusa”, amelyhez hasonló többé nem születik. Ha az Írást követjük, és annál a figyelmeztetésnél tartunk, hogy mi más az ember, mint a lélek temploma, rávetíthetjük gondolatainkat századok gótikus tanítására is, és elmondhatjuk, az Apostol mintha századok atlépve gótikus szentélyeket látott volna.

Fény és arány az ember, nem torz valóság. Ma sem lehet más, mint egyik legfontosabb lelki feladata valamikénti visszahozatalában annak, amit a Lélek fénye fog át (Szent Hildegard Szentlélek himnusza erről énekel), és magához emeli a megszentelt anyagot (a világot). Az örök keresztény optimizmus ereje ez, amely átalakíthatja korunk racionális, materiális gondolkodását. Alábbi versemet ennek jegyében írtam:

*sarki lámpa megroppant fényrel
borul őszi levelek szívére
árvaságunkat fonja át tél előtt

elmúló élet üdvében
eggyé válik két jelenlét
némán fogyó holdvilágon
fény rejtőző gótikája
arány benső lélektájon
templomok szögletén*

† Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés

- + Szörnyű terhünk a bűn, bántja a lelket.
Bűnnel terhelt lélek hiú reményt kerget.
Bizalmunk csak te vagy, jószágos Istenünk,
Szövetséget ígérsz, hogyha hozzád térünk.

- A harmadik gyertya meggyújtása -

Részlet Jeremiás próféta könyvéből:

- + „Jönnek majd napok – mondja az Úr - amikor új szövetséget kötök népemmel. Szívükbe írom törvényeimet, és Istenük lesznek, ők meg az én népem lesznek. Mindannyian ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig, mivel megbocsátom gonoszságait, és vétkeikre többé nem emlékezem.”
- Jézus, te vagy Megváltónk. Új és örök szövetséget kötöttél velünk. Add, hogy mindig hűségesek maradjunk hozzád!
- Urunk Jézus, a hozzád való hűségünk erősítse meg családjunkban egymás között is a szeretetet és a békességet!
- Jézus, te születéseddel megörvendeztetted a világot. Segítség, hogy karácsonykor mi is igazi örömet tudjunk szerezni egymásnak!
- + Most pedig imádkozunk, hogy családjunk minden tagja lélekben megtisztulva várhassa karácsony örömét. Mi Atyánk...

Befejezés

- + Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

A Belvárosi Plébánia és a Katolikus Ház közössége idén 5. alkalommal rendezte az adventi ablaknyitást. A Katolikus Ház Dugonics térre néző ablakaiba naponta egy-egy új, képes üzenet, mottó kerül az adventi készülődés jegyében. Az Adventi szavak címet viselő rendhagyó naptárban az adott napi evangéliumi szakasz egy-egy szava olvasható. A rövid üzenetekkel szeretnék tartalommal megtölteni az ünnepi készülődést, egyúttal a Plébánia és a Katolikus Ház küldetése jegyében közvetíteni a keresztény készülődés szemléletét a város lakói felé. Az ablakokban elhelyezett „tablók” mellett a naptár online is elérhető a www.fogadalmitemplom.hu oldalon.

Idén is tartóélelmiszer-gyűjtést hirdet a Karitás a Tárjátok ki a szíveteket! program keretében. Kéri a jó szándékú adakozókat, hogy a rászorulóknak szánt élelmiszeresomagokat juttassák el a plébániákra, vagy Szegeden az Egyházmegyei Karitás raktárába (Alföldi u. 46.), mely keddenként 9 és 11, csütörtökönként 15 és 17 óra között van nyitva. További információk a <http://www.szegedcsanadikaritasz.hu> világhálós oldalon található.

A Csongrád Megyei Levéltár gyűjtőpontként csatlakozott a Baptista Szeretetszolgálat Cipősdoboz akciójához. A szeretet-dobozokat játékkal, könyvvel, gyurmával, zsírkrétával, tollal, valamint ceruzával tölthetik meg az adakozók. Az adományokat a Csongrád Megyei Levéltárban (Dóm tér 1-2.) munkanapokon 8 és 16 óra között várják a szervezők.

Téli fények címmel megnyílt Papdi Balázs fotókiállítása a szegedi Dóm Toronygalériájában. A fotókon a Székesegyház és a Dóm tér különleges, egyedül látás módjában látható. A kiállítás hétfő kivételével 9-17 óráig tekinthető meg.

A Belvárosi Plébánia nagy termében december 15-23. között, minden este negyed hat órától felelevenedik a Szállást keres a Szent Család összejövetel hagyománya, melyre szeretettel várják a közösség tagjait.

A megfogant, ám meg nem született élet elvesztése mindig nagy trauma, akár természetes, akár mesterséges úton következik be. A veszteség utáni fájdalom néma gyász. A meg nem született emberek emléke sokaknak mindennap visszatérő fájdalom, amiről alig mernek beszélni. Martin Hudáček „A meg nem született gyermek” című alkotása vándorszoborként jut el oda, ahová meghívást kap, hogy segítse az abortuszban érintett emberek megbékélését. A szoborral való szembesülés enyhülést nyújt ezekre a sebekre, segít feloldani az abortusz(ok), illetve a vetélések emlékét. Az alkotás most először látható Szegeden. Megtekinthető december hónap során az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban.

December 15-én, azaz ma este a 6 órakor kezdődő szentmisére érkezik meg a „Betlehemi láng”, melyet egy cserkészcsapat tagjai visznek a Székesegyházba. Kondé Lajos pasztorális helynök, a Dóm plébánosa által celebrált szentmise keretében a „Betlehemi lángról” gyűjtik meg az adventi koszorú harmadik gyertyáját.

A Szegedi Ökumenikus Kórus adventi koncertet ad december 17-én, kedden a 18 órai szentmise után az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.). A kórus adventi és karácsonyi énekekkel várja az ünnepre készülődőket.

December 20-án, pénteken 10 órakor rendezi karácsonyi ünnepségét a Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott GEMMA Központ. A súlyos fogyatékkal élő gyermekek intézménye ezúttal a Szent Gellért Fórum rendezvénycsarnokában tartja az év legnagyobb ünnepi eseményét, melyre az iskola minden tanulója műsorral készül. Az eseményen köszöntőt mond Fülöp Attila szociális ügyekért felelős államtitkár, Juhász Tünde kormány megbízott, valamint Kiss-Rigó László püspök.

A Katolikus Ifjúsági Alapítvány gyűjtést szervez a vajdasági Lurkóházak gyermekeinek, melybe a Katolikus Ház és a Millenniumi Kávéház is bekapcsolódik. A december 20-ig tartó gyűjtésre jó állapotú használt vagy új cipőket, új zoknikat és táblás csokoládékat várnak a szervezők. Az összegyűjt adományokat az alapítvány önkéntesei viszik el a Lurkóházakban mélyszegénységben élő gyermekeknek. A cipők és zoknik gyűjtési helyszíne a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.), a táblás csokoládéké a Millenniumi Kávéház (Dugonics tér 12.).

A szeged-mórávárosi Szent Kereszt templomban (Kálvária tér 21.) december 21-én, 16 órakor az algyői Szent Anna templomban (Tűskevár u. 1.) december 22-én, fél 9-kor lesz adventi gyertyagyújtás. Mórávárosban a rórate szentmisék kedden, szerdán és pénteken 7 órakor kezdődnek.

„Élő” Betlehemre hívják és várják a hívő közösség gyermekeit december 22-én 15 órára Szegeden, a Fokolára Közösségi Házba (Jankovich u. 2.). A Jászolhoz a hátsó ajtón át című rendezvényen az angyal ruhába öltözött kislányok és a pásztorruhába érkező kislányok átélhetik karácsony történetét.

Elkészült a „Magyarok Hangzó Bibliája – Őszövetség” című programban a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia által vállalt Jeremiás könyvének hanganyaga. A szervezők hálás köszönetet mondanak mindazoknak, akik részt vettek a felolvasásban. A felvétel meghallgatható a Szegedi Nemzetközi Bibliikus Konferencia világhálós oldalán, a <https://www.szbnk1988.hu/> honlapon.

Együttműködési megállapodást kötött a napokban a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium és a Szegedi Tudományegyetem. A megállapodás képzési programokra, tehetséggondozásra, roma témájú szakmai- és kulturális projektek szervezésére, valamint diákok otthoni elhelyezésére vonatkozik.

A Duna Televízió által alapított Duna-díjat a Duna Médiaszolgáltató idén immár nyolcadik alkalommal adta át. Az idei díjazott Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök, aki a díjat csütörtökön Budapesten a Magyar Rádió Márványtermében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes jelenlétében Dobos Menyhért vezérigazgatótól vette át.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.